

להצלחת עם ישראל ולזכות משפחת סעדיה הי"ו

מפטירין 'ויקרבו ימיו'

פרשת ויקחי

גיליון מס 57

נקודה בפרשה

"זאת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורת לפניו גשנה" (מו, כה)

רש"י מביא שני פרושים, מה היתה מטרת השליחות של יהודה: לפי פירוש אחד, על פי התרגום - "לפנות לו מקום ולהורות הארץ יתישב בה". היינו - להכין בתים ליעקב ומשפחתו היוצאים למצרים. לפי פירוש שני: "לחקן לו בית תלמוד שמשם תצא הוראה". מילא, אנחנו יכולים להבין שיש צורך להקים ישיבה בארץ גושן, אבל מה הצורך להכין בתים לבני המשפחה? וכי ליוסף הצדיק חסרים בתים במצרים?

בואו ננסה להבין מה פירושו של בית ליעקב אבינו. בירושלים חי רבי יהודה הלל דזיקובר זצ"ל, הוא היה התן של ה"אמרי היים", וכאשר הגיע לירושלים, הלכו מקורביו וחסידיו לחפש לו דירה. כאשר ראו דירה שנראתה בעיניהם, קראו לו לבוא ולראותה. הוא הגיע למקום ואמר: 'לא', 'לא', 'לא טוב'. לא דירה טובה. ראו דירה אחרת ושוב ר' יהודה הלל מגיע ואומר 'לא', 'לא'. כך דירה שלישית, רביעית. המקורבים אינם מבינים איזה פסול הוא מצא בדירות, הרי הוא לא יודע מהו 'עולם הזה' בכלל, ומה ראה בדירה שלא מצאה הן בעיניו?

והנה, הוא מגיע לראות דירה נוספת, עולה במדרגות מגיע עד הדלת ואז אומר: "זה בסדר". דירה טובה. אומרים לו המקורבים: "הרבה הרי לא ראה את הדירה בפנים" "אין צורך, הוא משיב להם, זו דירה טובה, אפשר לקנות אותה". המקורבים התמהים שואלים אותו: "מנין לך, לרבה שהדירה טובה?" ור' יהודה הלל משיב להם: "עליתי במדרגות, ספרתי עשרים ושש מדרגות, כמנין שם הו"ת". זו דירה טובה בשבילי" אז אם הדז"קובר צריך דירה מיוחדת עם שם הו"ת, בודאי יעקב אבינו צריך דירה מיוחדת...

הבנו, אם כן, מדוע צריך היה לשלוח את יהודה לחפש דירה ליעקב אבינו. אבל עכשיו ננסה להבין, מדוע הוא צריך לשלוח את יהודה להקים בית תלמוד להוראה, וכי לא ניתן להמתין עד שיגיעו כולם למצרים, ואז יקימו ישיבה לתפארת? מה צורך יש לשלוח תחילה את יהודה לפניו? נוסף ונשאל: מדוע מכל בני יעקב, דוקא יהודה נשלח להקים בית תלמוד להוראה? למה לא שלחו את לוי או את יששכר?

התשובה היא: יהודה היה זה שלקה אחריות. כאשר בני יעקב מבקשים ממנו לאפשר לבנימין לרדת למצרים, אומר יהודה ליעקב: "אנכי אערבנו מידי תבקשנו" (מג, ט), וכן הוא אומר ליוסף: "כי עבדך ערב את הנער מעם אביו" (מד, לט). מי שלוקח אחריות על עצמו, יכול להקים ישיבה!

אבל מדוע צריך להקים ישיבה עוד לפני שמגיעים?

שמענו פעם מרבי יהודה צדקה זצ"ל הידוש. בפורים קוראים את המגילה בי"ד ובט"ו. בערי הפרזים קוראים בי"ד ואילו בערים המוקפות חומה קוראים בט"ו. אבל לא סתם ערים מוקפות חומה, אלא מוקפות חומה מימות יהושע בן נון. תקחו עכשיו עיר ותקיפו אותה בחומה, לא יקראו בט"ו, רק אם היא היתה מוקפת חומה מימות יהושע בן נון. כך גם בדין 'בתי ערי חומה' - הדין נאמר רק בעיר שהיתה מוקפת חומה קודם שנבנתה, אבל אם בנו את העיר, ולאחר מכן הקיפו אותה בחומה, אין לה דין של 'בתי ערי חומה'.
ההמשך בעמוד הבא...

ד' טבת תשפ"ג
הדלקת נרות
16:32
צאת השבת
17:23
צאת השבת
ר"ת 17:55

לעילוי נשמת
מורים מורטזה
בן שרה, זינמ
בת מרים

יום פטירת הצדיק
רבי משה יהודה
לייב ב"ר יעקב
מסאסוב זצ"ל

יום פטירת הצדיק
רבי אברהם הכהן
ב"ר אברהם
מקאליסק זצ"ל

יום פטירת הצדיק
רבי מנחם נחום
בהרה"ק ר'
אברהם מבריסק
זצ"ל

מה הסברא בזה?

הענין הוא שהעיר, אם היתה בלי חומה אפילו זמן קצר, זו תוכחה שהחומה אינה הכרחית לעיר. אכן כעת יש חומה, אבל זה 'לוקסוס', לא צורך הכרחי. העיר יכולה 'להסתדר' גם בלי חומה, שהרי היתה זמן שהיא היתה בלי חומה. לכן אין היא נכנסת להגדרה של 'בתי ערי חומה'. כך גם לענין קריאת המגילה, רק עיר שהיתה מוקפת חומה באזו ומעולם מימות יהושע בן נון, נכנסת להגדרת 'עיר מוקפת חומה'.

אומר יעקב אבינו לבנינו: אם נכנס למצרים ונקים ישיבה רק לאתר מכן, סימן שאפשר לחיות גם בלי ישיבה. אפילו אם נהיה זמן קצר בלי ישיבה, זו ראייה שיש ישיבה זה, אמנם, דבר חשוב, אבל זה 'לוקסוס'. אפשר 'להסתדר' גם בל זה. לכן שולח יעקב אבינו את יהודה לחקים ישיבה ענה קודם שהם מגיעים למצרים, כדי להראות שבלי ישיבה אי אפשר לחיות שם אפילו רגע אחד! (מתוך יחי ראובן)

מילתא דבדיחותא

הבעל: "אולי תפסיקי כבר להוריד לי את הביטחון בנהיגה" האשה: "הפעם, לא אמרתי כלום..." הבעל: "לא אמרת כלום, רק נכנסת עם קסדה לאוטו".....

האשה יומיים במטבח, מבשלת, אופת. סך הכל הכינה עשרים ושש סוגי סלטים, ארבע סוגי דגים, כמה סוגי בשר, פשטידות, עוגות, ריבות, זמנות לקינוח. יומיים של עבודה במרץ. יושבים לאכול כל המשפחה. אז כמובן האשה, אחרי יומיים שהיא הכינה וטרחת, מחכה לשמוע משהו מבעלה. מה אומר לה בעלה: "נו, איך האבטיח שקניתי".....?

שני גנבים הלכו ברחוב של בתי פאר, לפתע הבחינו באחד הבתים בכד זהב אומנותי, יקר ונדיר ביופיו, מונח במרפסת בקומה השנייה. אחד נוהם ההל לטפס במרץ על המרזב, בעוד השני שומר. כאשר הגנב כמעט הגיע למרפסת הקומה השנייה, לפתע הגיע שוטר ושאל: מה אתם עושים? מדוע הוא מטפס על המרזב? ענה הגנב: לחבר שלנו יש היום יום הולדת, ורצינו להפתיע אותו ולתת לו מנותגה בד יפה. השוטר לא קנה את הסיפור ואמר: תגיד לו שירד משם מהר בלי חכמותו אז הוא צעק לו: משה, תרד משם עם הכד, השוטר לא מרשה.....

דני ומשה יושבים אחד ליד השני באוטובוס. דני אומר למשה: "תסגור את החלון, קר בחוץ" עונה משה: "ואם אני אסגור את החלון יהיה חם בחוץ".....?

להערות או לעילוי נשמת
ניתן לפנות למייל
saadiagaonahadash@gmail.com

"אל תשמע את מה שהחבר שלך אומר – תקשיב למה שהוא רוצה לומר" (מתוך פתגם יומי)

